

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/141/2023
Identifikačné číslo spisu:	1118212220
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1118212220.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ U. Ľ. M., narodeného X. F. XXXX, Y. O. N., U. E. XXX/XX, 2/ Ľ. U. M. V., narodenej XX. F. XXXX, V. - F. U., Š. XXX/XX, zastúpených splnomocnenkyňou Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r. o., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Štefánikova 18, IČO: 54 228 956, proti žalovanej Bytkomfort - BA, a.s., Bratislava, Železničiarska 13, IČO: 35 736 275, zastúpenej splnomocnenkyňou UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Mliekarenská 2, IČO: 36 662 291, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-17Csp/57/2018, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2022 sp. zn. 8CoCsp/20/2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. septembra 2022 sp. zn. 8CoCsp/20/2022 a rozsudok bývalého Okresného súdu Bratislava I zo 4. mája 2021 č. k. 17Csp/57/2018-172 z r u š u j e a v e c v r a c i a Mestskému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Bývalý Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. mája 2021 č. k. 17Csp/57/2018-172 žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok právne zdôvodnil ustanoveniami § 6 ods. 2, § 8 ods. 1, § 8a ods. 1, § 8b ods. 1, § 10 ods. 1 a ods. 2 písm. e), § 14b ods. 1 písm. e) a § 25a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“), ustanoveniami § 2 písm. a), b) a i) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a ustanoveniami § 53 ods. 1 až 3 a § 53a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne dôvodil, že medzi stranami sporu bola 11. marca 2011 uzatvorená zmluva o výkone správy č. 277/2011 (ďalej len „zmluva o výkone správy“), ktorú za žalobcov ako bezpodielových spoluvlastníkov bytu podpísal žalobca 1/. Ustanovenie článku IV bod 19 zmluvy o výkone správy umožňuje správcovi bytového domu účtovať poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. vymáhanie nedoplatkov v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu. Takáto dohoda je

výsledkom zmluvnej voľnosti zmluvných strán a bola uskutočnená v súlade s ustanovením § 14b ods. 1 písm. e) zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Účtovanie poplatku za vystavenie upomienok neplatičom nemožno považovať za činnosť v rozpore so spotrebiteľským právom. Poplatok za vystavenie upomienok má charakter zmluvnej pokuty a nie je príjmom správcu, ale príjmom fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu. Uvedená zmluvná podmienka nie je v rozpore s ustanovením § 10 ods. 2 písm. e) zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov; bola písomne dojednaná, schválená kvalifikovanou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov a z jej obsahu vyplýva spôsob určenia poplatku za vystavenie upomienky. Na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 24. januára 2011 mali vlastníci bytov (a teda aj žalobkyňa 2/ prítomná na tejto schôdzi) možnosť oboznámiť sa s návrhom zmluvy o výkone správy, vznášať k jej obsahu námietky a pripomienky, a teda vyjednať so žalovanou také zmluvné podmienky, ktoré by nespôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprimeranú zmluvnú podmienku nemôže predstavovať ani samotná výška poplatku za vystavenie upomienky v sume 2,50 eur. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne úspechom žalovanej v spore v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ rozsudkom z 27. septembra 2022 sp. zn. 8CoCsp/20/2022 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalovanej priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou, aj keď z iných právnych dôvodov. Súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o výkone správy ako zmluvu spotrebiteľskú, nesprávne však posúdil žalovanou účtované poplatky ako zmluvnú pokutu, ktorá je príjmom fondu prevádzky, údržby a opráv, pretože v danom prípade nejde o sankciu za neplnenie zmluvných povinností, ale o administratívny poplatok správcu za úkony vykonávané v súvislosti s poskytovaním správy bytového domu. Stotožnil sa s tvrdením žalobcov, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, pretože možnosť vlastníkov vznášať pripomienky k návrhu zmluvy o výkone správy na schôdzi konanej 24. januára 2011 ešte neznamená, že vlastníci mali reálne možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalobcovia netvrdili, že by so spornou zmluvnou podmienkou vôbec neboli na schôdzi oboznámení, ale namietali, že neboli oboznámení s cenníkom poplatkov, na ktoré táto podmienka odkazovala. Stanovená výška režijných poplatkov súvisiacich s vymáhaním nedoplatkov nepredstavuje neprimerané plnenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Informácie o výške poplatkov sa mohli dostať do sféry žalobcov, ktorí mali možnosť sa s cenníkom žalovanej oboznámiť pred uzatvorením zmluvy nahliadnutím na webovú stránku žalovanej. Odkaz na webovú stránku je dostatočne určitý na oboznámenie sa s výškou konkrétnych poplatkov, preto nebolo nevyhnutne potrebné priložiť cenník k návrhu zmluvy o výkone správy a informovať žalobcov o každej zmene vo výške poplatkov. Postup správcu bol dostatočne transparentný. Správcom účtované poplatky odrážajú skutočné náklady spojené s administratívnymi úkonmi správcu, ktoré nie sú pokryté odmenou za poskytovanie služieb v rámci výkonu správy. Nejde o plnenia poskytované vo vlastnom záujme žalovanej, ich zavedením žalovaná nesleduje obohacovanie sa na úkor žalobcov. Na spotrebiteľa nie je prenášané neprimerané nákladové bremeno. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalovanej v odvolacom konaní.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj len „dovolateľa“) dovolanie. Dovolanie odôvodnili ustanovením § 421 ods. 1 písm. b) CSP (nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená). Navrhli, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietali nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý vylúčil ich vzájomnú žalobu na samostatné konanie. Dovolateľa podali vzájomný žalobný návrh len pre prípad vyhovenia žalobe. Konanie, v ktorom si žalovaná v postavení žalobkyne uplatňovala voči dovolateľom nárok na zaplatenie 803,80 eur, skončilo zamietnutím žaloby, preto uplatňovanie nároku zo strany dovolateľov nebolo potrebné a súd o ich návrhu in eventum už nemal konať a rozhodovať. Konajúci súd nesprávne aplikoval

ustanovenie § 147 a § 166 CSP a vec vylúčil na samostatné konanie aj napriek tomu, že to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti, obe veci spolu skutkovo súviseli a týkali sa rovnakých strán sporu. Nesprávne právne posúdenie sa týka aj vyhodnotenia prijateľnosti spornej zmluvnej podmienky. Namietali nepravdivosť konštatovania odvolacieho súdu, že žalobcovia netvrdili, že by so spornou zmluvnou podmienkou vôbec neboli na schôdzi oboznámení. Žalobcovia totiž preukázali, že uzavretá zmluva o výkone správy sa odlišovala od návrhu predloženého na schôdzi vlastníkov dňa 24. januára 2011; žalobcovia teda neboli so znením zmluvy o výkone správy oboznámení vôbec, a to vo vzťahu k celému jej obsahu. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé (a preto je v tomto nepreskúmateľné), na základe akých skutočností dospel odvolací súd k záveru, že výška poplatkov nepredstavuje neprimerané plnenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobcovia neboli s predmetným cenníkom poplatkov zo strany žalovanej nijako oboznámení. Odvolací súd nesprávne právne posúdil prijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa výšky poplatkov, keď považoval za dostatočné jej formulovanie spôsobom odkázania na webovú stránku žalovanej. Takto formulované ustanovenie je neplatné z dôvodu neurčitosti a nie je z neho zrejmé, k čomu sa vlastne zmluvné strany zaväzujú. Odvolací súd nevzal do úvahy ani časový posun medzi predložením návrhu zmluvy o výkone správy a jej konečným uzatvorením, keď cenník poplatkov správcu mohol mať už za ten čas inú podobu (ak vôbec nejaký existoval). Nemôže tiež byť prijateľné, ak zmluva odkazuje na dokument, ktorého zmeny sú vo výlučnej dispozícii jednej zmluvnej strany (správcu), a to v takom prípade, že nejde o všeobecne známy podklad, ktorého obsah by bol nejakým spôsobom fixovaný, resp. jeho zmeny objektívne sledovateľné druhou zmluvnou stranou.

4. Žalovaná dovolací návrh nepodala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je prípustné a dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Žalobcovia vyvodzovali prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP a za neriešenú otázku považovali otázku (ktorú dovolací súd z obsahu dovolania vyabstrahoval), či predmetné ustanovenie článku IV bod 19 zmluvy o výkone správy z 11. marca 2011, ktoré umožňuje správcovi bytového domu účtovať poplatky za vystavenie upomienok a za prípravu podkladov, resp. vymáhanie nedoplatkov v zmysle interného cenníka zverejneného na internetovej stránke správcu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

9. Dovolací súd po zistení, že sú splnené všetky podmienky dovolacieho konania pristúpil k skúmaniu predpokladov prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že tieto sú splnené.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu totiž záviselo od dovolateľmi vymedzenej neriešenej právnej otázky. Pre úplnosť sa uvádza, že na argumentácii o vylúčení veci na samostatné konania, rozhodnutie odvolacieho súdu nestálo, preto predmetnou argumentáciou sa dovolací súd ani nezaoberal.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v rozhodnom znení spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť, a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

14. Podľa § 53 ods. 4 písm. i) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

15. V okolnostiach tejto veci je významné, že predmetné ustanovenie (spotrebiteľskej) zmluvy o výkone správy o možnosti účtovať poplatky odkazoval na interný sadzobník poplatkov, ktorý nebol jej súčasťou (nebol k nej pripojený) a bol prístupný len na webovej stránke správcu.

16. V danej veci nemožno hovoriť o individuálnom dojednaní sporného ustanovenia, čo správne konštatoval i odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie.

17. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je skutočnosť, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Čo treba rozumieť pod pojmom značná nerovnováha, možno vydedukovať z úpravy neprijateľných podmienok (§ 53 ods. 4 Obchodného zákonníka).

18. Občiansky zákonník považuje za neplatné aj také zmluvné klauzuly, s ktorými sa spotrebiteľ nemohol oboznámiť vopred [§ 53 ods. 4 písm. a)].

19. Ako neprijateľnú podmienku v jej účinkoch posúdila Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich napríklad takéto ustanovenie vo všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“): „Prevádzkovateľ si vyhradzuje právo zmeniť a doplniť tieto VOP vždy, keď si to prevádzkové a legislatívne zmeny vyžadujú a to formou dodatkov, ktoré budú zverejnené na internetovej stránke www...sk a budú neoddeliteľnou súčasťou pôvodného znenia. Vyjadrením súhlasu užívateľa s týmito VOP vyjadruje užívateľ aj výslovný súhlas s uvedeným právom prevádzkovateľa na zmenu a doplnenie VOP prostredníctvom dodatkov k nim.“. Podľa Komisie aj ustanovenie zmluvy o úvere ustanovujúce konsenzus zmluvných strán, podľa ktorého sa dohodli, že „za služby poskytované v súvislosti so zmluvou o úvere, napr. písomné potvrdenie o výške dlhu atď., je veriteľ oprávnený účtovať si poplatky podľa platného sadzobníka poplatkov, ktorý je k nahliadnutiu v sídle veriteľa“ je ustanovením, ktoré spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

20. Takisto by nemala stačiť skutočnosť, že podmienky sú zverejnené iba na internete, prístupné v inej prevádzkarni podnikateľa, hoci sa zmluva uzatvára v rámci fyzického obchodného styku a od spotrebiteľa sa neočakáva, že sa s nimi oboznámi. Možnosť oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami absentuje aj v prípade, ak vo vyhotovení zmluvy chýba určitý list alebo neboli dostatočne vytlačené všetky ustanovenia štandardnej zmluvy. (Porovnaj Csach, K. Štandardné zmluvy. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, s. 192 - 193.)

21. Uvedená klauzula [§ 53 ods. 4 písm. a)] postihuje všetky prípady, keď spotrebiteľ má byť viazaný zmluvnými podmienkami, s ktorými nebol oboznámený, resp. s ktorými nemal možnosť sa oboznámiť a je nerozhodné, akou formou k takémuto konaniu na strane dodávateľa došlo. Z aplikačného hľadiska pôjde predovšetkým o prípady, keď dodávateľ voči spotrebiteľovi použije napríklad nekalú obchodnú praktiku a v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti mu neozrejmi všetky zmluvné podmienky, ktorými by spotrebiteľ mal byť viazaný. Konkrétny priebeh tohto protiprávneho konania môže byť rôzny. Najčastejšie ide o prípady, keď dodávateľ zamlčí spotrebiteľovi, že sa na neho vzťahujú aj určité všeobecné zmluvné podmienky, ktoré majú byť podľa inkorporačnej klauzuly súčasťou zmluvy. V iných prípadoch dodávateľ konkrétne zmluvné podmienky ustanoví mimo sféry oboznámenia spotrebiteľom, napríklad ich zverejnením na webovom sídle, v kamennej predajni a pod. Spotrebiteľ má právo, aby bol s konkrétnymi zmluvnými podmienkami jednoznačne a hodnoverne oboznámený a aby sa tieto (nielen na minimálny čas kontraktácie) pre neho dostupnou formou a spôsobom dostali do sféry. V tejto súvislosti možno o neoboznámení sa so zmluvnými podmienkami hovoriť aj pri jednostrannej zmene zmluvných podmienok, ktoré sa nemusia ani len dostať do sféry spotrebiteľa. Teda popri úvahách o lex specialis písmena i) k písmenu a) odseku 4 je potrebné pripustiť aj úvahu o tom, že konaním môže dodávateľ naplniť súčasne dve neprijateľné zmluvné podmienky. Spotrebiteľ nie je so všeobecnými zmluvnými podmienkami skutočne a preukázateľne oboznámený, a preto nemôže byť predmetnými ustanoveniami ani viazaný (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 - 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 492 - 633).

22. Výklad dikcie „nemal možnosť oboznámiť sa“ musí byť, vzhľadom na vyššie uvedené, flexibilný a dopadať na konkrétny skutkový priebeh, pričom z koncepcie danej neprijateľnej zmluvnej podmienky sa podáva, že jej právne posúdenie, resp. ustálenie jej aplikácie bude založené na právnom posúdení spornej zmluvnej podmienky pri súčasnom posúdení konania, prostredníctvom ktorého jej účinky mali nastať. Ide o špecifikum neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keďže v prevažnej väčšine prípadov na posúdenie aplikácie ustanovení odseku 4 postačí právne posúdenie a kvalifikácia konkrétnej posudzovanej zmluvnej podmienky a nie je potrebné analyzovať skutkový priebeh jej dojednávania. Vzhľadom na závažnosť klauzúl, ktorými má byť spotrebiteľ viazaný sa prihovárame za prísnu aplikáciu ustanovenia, ktorého podstatou nie je založenie hrubej nerovnováhy v dôsledku vád obsahu konkrétnej zmluvnej podmienky, ale v dôsledku absencie oboznámenia sa s akoukoľvek zmluvnou podmienkou. (...) Neplatnú zmluvnú podmienku možno konvalidovať, a teda nebude mať účinky konanie dodávateľa, ktorý dodatočne spotrebiteľa oboznámi so zmluvnými podmienkami, ktorým mal byť ex tunc viazaný. Ani v tomto prípade nebude súdu nič brániť v tom, aby vyslovil neplatnosť akejkoľvek zmluvnej podmienky, s ktorou nebol spotrebiteľ oboznámený (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 548 - 694 s.).

23. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu z 22. januára 2020 sp. zn. 8Cdo/192/2019).

24. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že predmetné ustanovenie zmluvy o výkone správy o možnosti účtovať poplatky, keď interný sadzobník poplatkov nebol súčasťou zmluvy a bol prístupný len na webovej stránke správcu (čo umožňuje i jeho „nekontrolovateľné“ zmeny bez predchádzajúcej dohody), je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, spôsobujúcou značnú nerovnováhu v

právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ako bolo uvedené v predchádzajúcom odseku, značnú nerovnováhu nespôsobuje len neprimeranosť sankcie/poplatku, ale i jeho neurčitosť (ako v danom prípade).

25. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd z už vyššie priblížených dôvodov rozsudky oboch nižších súdov zrušil (§ 449 ods. 1 aj 2 CSP) a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie [§ 450 CSP v spojení s § 471c CSP a § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov].

26. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.